

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/593**z dnia 16 marca 2023 r.****nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei w odniesieniu do grupy Hansol i zmieniające cło rezydualne**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 oraz art. 14 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Po przeprowadzeniu dochodzenia antydumpingowego zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego 2 maja 2017 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/763⁽²⁾ nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego („LWTP”) pochodzących z Republiki Korei („państwo, którego dotyczy postępowanie”) („sporne rozporządzenie”). Środki przyjęły formę stałych stawek celnych: 104,46 EUR za tonę netto zarówno dla grupy Hansol, jak i dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

1.1. Wyroki w sprawach T-383/17⁽³⁾ i C-260/20 P⁽⁴⁾

- (2) Grupa Hansol (Hansol Paper Co. Ltd. i Hansol Artone Paper Co. Ltd.) („Hansol”) wniosła do Sądu skargę na sporne rozporządzenie. 2 kwietnia 2020 r. Sąd wydał wyrok w sprawie T-383/17, w którym stwierdził nieważność rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/763 w zakresie, w jakim dotyczyło ono Hansol. 11 czerwca 2020 r. Komisja odwołała się od wyroku Sądu (sprawa C-260/20 P). 12 maja 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości odrzucił to odwołanie.
- (3) Sąd stwierdził, że Komisja popełniła błąd przy ustalaniu wartości normalnej dla co najmniej jednego rodzaju produktu sprzedawanego przez Hansol Artone Paper Co. Ltd. („Artone”). Wobec braku sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu Komisja, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, skonstruowała wartość normalną w odniesieniu do Artone na podstawie kosztów produkcji Artone. Jako że przedsiębiorstwo Hansol Paper Co. Ltd. („Hansol Paper”) wykazywało reprezentatywną sprzedaż krajową tego rodzaju produktu w zwykłym obrocie handlowym, Sąd stwierdził, że Komisja powinna była zastosować cenę sprzedaży krajowej tej strony jako wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Sąd stwierdził również, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w zakresie ważenia sprzedaży dużych rolek w Unii Europejskiej klientom niezależnym w stosunku do sprzedaży na rzecz powiązanych przetwórców w celu przetworzenia tych rolek na małe rolki. Komisja zastosowała ten współczynnik ważenia, aby właściwie odzwierciedlić ogólne praktyki dumpingowe Hansol, podczas gdy przedsiębiorstwu Hansol, na jego wniosek, przyznano zwolnienie z obowiązku wypełnienia kwestionariusza w odniesieniu do trzech powiązanych przetwórców. Sąd stwierdził, że przez nieuwzględnienie określonej wielkości odsprzedaży Schades Nordic, jednego z tych trzech powiązanych przetwórców w Unii, Komisja nie doceniła wagi sprzedaży przez Hansol dużych rolek niezależnym klientom, charakteryzującej się znacznie niższym marginesem dumpingu niż sprzedaż powiązanim przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niezależnym przedsiębiorstwom handlowym. Komisja naruszyła zatem art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, ponieważ obliczenia dokonane przez Komisję nie odzwierciedlały pełnego zakresu praktyk dumpingowych grupy Hansol.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/763 z dnia 2 maja 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei (Dz.U. L 114 z 3.5.2017, s. 3).

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2020:139.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2022:370.

- (5) Sąd stwierdził ponadto, że błąd w zakresie ważenia opisany w motywie 4 miał również wpływ na obliczenie podjęcia cenowego i marginesu szkody, ponieważ Komisja wykorzystała do tych obliczeń tę samą wagę. Dlatego też Sąd uznał, że Komisja naruszyła art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Te ustalenia podtrzymał Trybunał Sprawiedliwości ⁽⁵⁾.

1.2. Wykonanie wyroków

- (7) Zgodnie z art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) instytucje Unii są zobowiązane do zastosowania środków, które zapewnią wykonanie wyroków sądów Unii. W przypadku unieważnienia aktu przyjętego przez instytucje Unii w kontekście procedury administracyjnej, takiej jak w tym przypadku dochodzenie antydumpingowe, wykonanie wyroku Sądu polega na zastąpieniu unieważnionego aktu nowym aktem, w którym wyeliminowano niezgodność z prawem wskazaną przez Sąd ⁽⁶⁾.
- (8) Zgodnie z orzecznictwem Sądu i Trybunału Sprawiedliwości procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od momentu, w którym wystąpiła niezgodność z prawem ⁽⁷⁾. Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania antydumpingowego. Gdy na przykład stwierdza się nieważność rozporządzenia nakładającego ostateczne środki antydumpingowe, oznacza to, że w następstwie unieważnienia postępowanie jest nadal otwarte, ponieważ akt kończący postępowanie został usunięty z unijnego porządku prawnego ⁽⁸⁾, z wyjątkiem sytuacji, w której niezgodność z prawem pojawiła się na etapie wszczęcia postępowania. Wznowienie procedury administracyjnej polegające na ponownym nałożeniu ceł antydumpingowych na przywóz, który odbył się w okresie stosowania uchylonego rozporządzenia, nie jest sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz ⁽⁹⁾.
- (9) W niniejszej sprawie Sąd unieważnił sporne rozporządzenie w odniesieniu do Hansol z powodów wymienionych w motywach 3–5.
- (10) Ustalenia zawarte w spornym rozporządzeniu, które nie zostały zakwestionowane lub które zostały zakwestionowane, ale zaskarżenie zostało odrzucone przez Sąd lub które nie zostały zbadane przez Sąd, a zatem nie doprowadziły do unieważnienia przedmiotowego rozporządzenia, były wciąż w pełni zasadne ⁽¹⁰⁾.
- (11) W następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P Komisja podjęła decyzję o częściowym wznowieniu dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego, które doprowadziło do przyjęcia spornego rozporządzenia, oraz o wznowieniu dochodzenia od momentu, w którym wystąpiły odnotowane nieprawidłowości. 30 czerwca 2022 r. w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowano zawiadomienie („zawiadomienie o wznowieniu”) ⁽¹¹⁾. Zakres wznowienia był ograniczony do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w odniesieniu do przedsiębiorstwa Hansol.

⁽⁵⁾ Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że Sąd naruszył prawo, gdy uznał, iż Komisja błędnie zadecydowała o odliczeniu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz marży zysku z tytułu odsprzedaży produktu objętego postępowaniem przez Schades niezależnym klientom w celu ustalenia cen eksportowych tego produktu w kontekście ustalenia szkody.

⁽⁶⁾ Sprawy połączone 97, 193, 99 i 215/86, Asteris AE i in. oraz Republika Grecka/Komisja, Rec. 1988, s. 2181, pkt 27 i 28; Sprawa T-440/20, Jindal Saw/Komisja Europejska [2022], EU:T:2022:318, pkt 77–81.

⁽⁷⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania/Komisja, ECR s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Spheriques/Rada, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia/Komisja, Rec. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Region Nord-Pas de Calais/Komisja [2011], ECLI:EU:T:2011:209, pkt 83.

⁽⁸⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania/Komisja, ECR s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Spheriques/Rada, Rec. [2000], s. I-8147, pkt 80–85.

⁽⁹⁾ Sprawy C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, 2018, ECLI:EU:C:2018:187, pkt 79; sprawa C-612/16 C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs [2019], ECLI:EU:C:2019:508, pkt 58 oraz sprawa T-440/20 Jindal Saw przeciwko Komisji Europejskiej [2022], EU:T:2022:318, pkt 59.

⁽¹⁰⁾ Sprawa T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd [2019], ECLI:EU:T:2019:644, pkt 333–342.

⁽¹¹⁾ Zawiadomienie o wznowieniu dochodzenia antydumpingowego w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/763 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei w następstwie wyroku Sądu z dnia 2 kwietnia 2020 r. w sprawie T-383/17, podtrzymanego przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P (Dz.U. C 248 z 30.6.2022, s. 152).

- (12) Jednocześnie Komisja podjęła decyzję o poddaniu rejestracji przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei i produkowanych przez Hansol oraz zwróciła się do krajowych organów celnych o oczekiwanie na publikację odpowiedniego rozporządzenia wykonawczego Komisji ponownie nakładającego cła przed podjęciem decyzji w sprawie wszelkich wniosków o zwrot i umorzenie ceł antydumpingowych w zakresie przywozu dotyczącego produktów Hansol ⁽¹²⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”).
- (13) Komisja poinformowała zainteresowane strony o wznowieniu i zachęciła je do przedstawienia uwag.

2. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON PO WZNOWIENIU

- (14) Komisja otrzymała uwagi od Hansol oraz stowarzyszenia europejskich producentów papieru termoczułego („ETPA”) i jego członków.
- (15) Przedsiębiorstwo Hansol zauważyło, że w rozporządzeniu w sprawie rejestracji Komisja oparła się na wyrokach Sądu w sprawach T-440/20 i T-441/20 („Jindal Saw”) ⁽¹³⁾ i stwierdziła, że rejestracja jest narzędziem umożliwiającym późniejsze zastosowanie środków wobec przywozu od daty rejestracji. Przedsiębiorstwo Hansol wskazało, że wyroki te nie są jeszcze prawomocne i nie mają zastosowania do obecnej sytuacji, ponieważ w sprawie T-383/17 Sąd stwierdził, że rozporządzenie jest niezgodne z prawem, podczas gdy w sprawach T-440/20 i T-441/20 tego nie stwierdził. Przedsiębiorstwo Hansol argumentowało również, że w sprawie dotyczącej Jindal Saw przedsiębiorstwo objęte postępowaniem, Jindal Saw, było jednym z kilku producentów eksportujących i że było kilka państw, których dotyczyło postępowanie, natomiast w przedmiotowej sprawie Hansol jest jedynym producentem eksportującym, a sprawa dotyczy tylko Korei. Na tej podstawie przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło, że Komisja nie może zatem powoływać się na orzeczenia w sprawie dotyczącej Jindal Saw w celu odniesienia się z mocą wsteczną do ostatecznego zobowiązania do zapłaty ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez Hansol.
- (16) W odniesieniu do faktu, że od wyroku w sprawie dotyczącej Jindal Saw nadal można się odwołać, ETPA stwierdziło, że w wyrokach tych powielono utrwalone orzecznictwo. ETPA zakwestionowało również sugerowane przez Hansol różnice między wyrokami w sprawie dotyczącej Jindal Saw a wyrokiem w sprawie T-383/17, ponieważ w sentencji wyroków w sprawach T-300/16 i T-301/16 (sprawy poprzedzające T-440/20 i T-441/20, w których unieważniono pierwotne rozporządzenia w sprawie Jindal Saw), podobnie jak w sprawie T-383/17, Sąd unieważnił zaskarżone rozporządzenie w całości, w zakresie, w jakim dotyczy ono wnioskodawcy. Według ETPA fakt, że w wyroku stwierdzono nieważność spornego rozporządzenia tylko w odniesieniu do przedsiębiorstwa Hansol, oznacza również, że – wbrew twierdzeniu Hansol – rozporządzenie to nadal stanowi część porządku prawnego Unii.
- (17) W tym względzie Komisja zauważyła, że fakt, iż wyrok w sprawie T-440/20 nie był jeszcze prawomocny w chwili publikacji rozporządzenia w sprawie rejestracji, nie oznacza, że w tym przypadku rejestracja nie była możliwa. Sąd w tej sprawie poparł praktykę Komisji polegającą na rejestrowaniu przywozu w ramach wykonywania wyroków, przez co potwierdził fakt, że Komisja rzeczywiście może rejestrować przywóz w takich sytuacjach. Sąd stwierdził, że art. 14 rozporządzenia podstawowego, w którym uprawniono Komisję do żądania od organów krajowych podjęcia odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywożonych produktów, ma zastosowanie ogólne. W szczególności Sąd zauważył, że art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia nie podlega żadnym ograniczeniom co do okoliczności, w których Komisja jest uprawniona do żądania od krajowych organów celnych rejestrowania towarów. Sąd stwierdził ponadto, że pozbawienie Komisji prawa do odwołania się do rejestracji w ramach postępowania w sprawie ponownego nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego może podważyć skuteczność rozporządzeń, które mogą prowadzić do takiego ponownego nałożenia. W każdym razie wyrok stał się w międzyczasie prawomocny. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (18) W odniesieniu do argumentu przedsiębiorstwa Hansol, że sporne rozporządzenie nie ma już racji bytu, ponieważ Hansol, w stosunku do którego stwierdzono jego nieważność, był jedynym producentem eksportującym, którego dotyczyło to rozporządzenie, Komisja zauważyła, że argument ten, bez wnikania w jego znaczenie prawne, jest niezgodny z faktami. Fakt, że nie zidentyfikowano innych producentów z Republiki Korei dokonujących wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem, nie oznacza bowiem, że rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/763 ma zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstwa Hansol. W rzeczywistości w spornym rozporządzeniu Komisja nałożyła również cła na innych producentów eksportujących w postaci cła rezydualnego ⁽¹⁴⁾. Ponadto Sąd unieważnił zaskarżone rozporządzenie jedynie „w zakresie[,] w jakim dotyczy ono Hansol Paper Co. Ltd.”. W związku z tym argument ten odrzucono.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1041 z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie poddania rejestracji przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei w następstwie wznowienia dochodzenia w celu wykonania wyroku Sądu z dnia 2 kwietnia 2020 r. w sprawie T-383/17, podtrzymanego przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P, w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/763 (Dz.U. L 173 z 30.6.2022, s. 64).

⁽¹³⁾ Sprawa T-440/20, Jindal Saw/Komisja Europejska [2022], ECLI:EU:T:2022:318, pkt 154–159.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/763, motywy 129 i 133.

- (19) Przedsiębiorstwo Hansol wyraziło ponadto obawę, że Komisja prawdopodobnie nie zrozumie prawidłowo, w jaki sposób należy skorygować kwestię wagi. Przedsiębiorstwo Hansol twierdziło, że zgodnie z wyrokiem Sądu odsetek odpowiadający odsprzedaży dużych rolek przez Schades Ltd. w całkowitej sprzedaży dużych rolek przez Hansol Paper, Artone i powiązane z nimi przedsiębiorstwo handlowe Hansol Europe na rzecz powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego Schades Ltd. należy zastosować do ilości sprzedaży dużych rolek powiązanych z nim przetwórców (Schades Nordic, Heipa i R+S) w celu odsprzedaży. Otrzymałą w ten sposób ilość należy dodać do ilości sprzedaży dużych rolek (bezpośredniej i pośredniej) stosowanej do obliczenia marginesu dumpingu i odjąć od ilości sprzedaży dużych rolek przedsiębiorstwom Schades Nordic, Heipa i R+S w celu przetworzenia. Na tej podstawie przedsiębiorstwo Hansol przedstawiło ponowne obliczenie wagi między bezpośrednią i pośrednią sprzedażą dużych rolek niezależnym klientom a sprzedażą powiązanych przetwórców w celu odsprzedaży w postaci małych rolek na rzecz niezależnych klientów. ETPA podkreśliło, że w trakcie dochodzenia, oprócz Schades Ltd., jedynym przetwórcą powiązanych z Hansol, który również odsprzedawał duże rolki, był Schades Nordic, i dlatego już tylko z tego powodu takie podejście nie byłoby zgodne z dowodami dostępnymi Komisji. ETPA zaznaczyło również, że chociaż Sąd wskazał pewne błędy w podejściu przyjętym przez Komisję w pierwotnym dochodzeniu, nie narzucił podejścia do zmienionego obliczania wagi i wyjaśnił, że to Komisja decyduje, jakie środki są odpowiednie, aby zapewnić zgodność z wyrokiem.
- (20) Jeżeli chodzi o tę kwestię, Komisja zauważyła, że metoda zaproponowana przez Hansol różni się zasadniczo od metody zastosowanej przez Komisję przy obliczaniu dumpingu w odniesieniu do spornego rozporządzenia. W obliczeniach, w których ustalono marginesy dla Hansol, Komisja określiła ilościowo całkowitą bezpośrednią i pośrednią sprzedaż dużych rolek niepowiązanym klientom przez całą grupę Hansol zgodnie z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonymi przez poszczególne podmioty należące do grupy w tabelach sprzedaży. Na tej podstawie Komisja ustaliła wagę takiej sprzedaży w porównaniu z wagą dużych rolek przeznaczonych do przetworzenia na małe rolki. Propozycja Hansol, aby zastosować obliczony udział odsprzedaży dużych rolek przez Schades Ltd. w porównaniu z całkowitą wielkością zakupów Schades Ltd. w odniesieniu do pozostałych trzech powiązanych przetwórców, jest zasadniczo inną i mniej dokładną metodą, biorąc pod uwagę wielkość odsprzedaży dużych rolek przez trzech powiązanych przetwórców, którzy nie udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, jak poinformowało przedsiębiorstwo Hansol w trakcie postępowania.
- (21) Komisja wyjaśniła ponadto, że chociaż Sąd uznał, iż Komisja popełniła błąd, gdy nie uwzględniła w obliczeniach wielkości odsprzedaży dużych rolek zgłoszonej w postępowaniu przez Schades Nordic⁽¹⁵⁾, nie zdyskwalifikował samej metodyki Komisji. W związku z tym Komisja ściśle zastosowała się do wyroku Sądu, zachowując w niezminionej postaci metodykę ustalania odpowiedniej wagi, z wyjątkiem faktu, że dodała teraz wielkość sprzedaży dużych rolek przez Schades Nordic, Heipa i R+S zgodnie z wymogami Sądu. Obliczenia te wyjaśniono dokładniej w ograniczonym ujawnieniu informacji odnoszących się do danego przedsiębiorstwa.

3. PONOWNE ZBADANIE KWESTII WSKAZANYCH PRZEZ SĄD I PODTRZYMANE PRZEZ TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

3.1. Margines dumpingu

3.1.1. Wartość normalna

- (22) W przypadku dwóch rodzajów produktów wywożonych do Unii przez Artone Komisja, podczas obliczania dumpingu, skonstruowała wartość normalną przy braku reprezentatywnej sprzedaży krajowej tej strony. W pkt 148 i 152–158 wyroku w sprawie T-383/17 oraz w pkt 79 i 85 wyroku w sprawie C-260/20 P sądy Unii stwierdziły, że zgodnie z brzmieniem i strukturą art. 2 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego to cenę faktycznie zapłaconą lub należną w zwykłym obrocie handlowym należy uwzględnić w pierwszej kolejności w celu ustalenia wartości normalnej. W przypadku gdy eksporter nie sprzedaje produktu podobnego na rynku krajowym, wartość normalną należy ustalić w pierwszej kolejności na podstawie cen innych sprzedawców lub producentów, a nie na podstawie kosztów produkcji przedsiębiorstwa objętego postępowaniem.
- (23) Jeden z dwóch rodzajów produktów, o których mowa w motywie 22, rzeczywiście jest sprzedawany na rynku krajowym w reprezentatywnych ilościach i w zwykłym obrocie handlowym przez powiązane przedsiębiorstwo Hansol Paper, dlatego też Sąd uznał, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w kontekście obliczania wartości normalnej dla Artone.

⁽¹⁵⁾ Pkt 86 i 87 wyroku Sądu w sprawie T-383/17, pkt 62–64 wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P.

- (24) Komisja dokonała zatem przeglądu obliczenia wartości normalnej dla tego rodzaju produktu i zastąpiła konstruowaną wartość normalną dla Artone wartością normalną dla Hansol Paper w odniesieniu do tego rodzaju produktu.
- (25) W przypadku drugiego rodzaju produktu wywożonego przez Artone, dla którego skonstruowano wartość normalną, przedsiębiorstwo Hansol Paper również nie prowadziło reprezentatywnej sprzedaży krajowej. W rzeczywistości wielkość sprzedaży krajowej Hansol Paper spadła znacznie poniżej progu 5 % określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym i zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego także dla Hansol Paper skonstruowano wartość normalną tego rodzaju produktu. Wobec braku reprezentatywnych cen sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym innych sprzedawców lub producentów w państwie wywozu utrzymano zatem konstrukcję wartości normalnej tego rodzaju produktu dla Artone.

3.1.2. Ważenie

- (26) W dochodzeniu prowadzącym do przyjęcia spornego rozporządzenia Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od przedsiębiorstw Hansol, Artone, Hansol Europe (powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Unii) oraz Schades UK Ltd., powiązanego przedsiębiorstwa handlowego/przetwórcy z siedzibą w Unii. Trzech przetwórców mających siedzibę w Unii i powiązanych z grupą Hansol, tj. Schades Nordic, Heipa i R+S, złożyło wnioski o zwolnienie z obowiązku wypełnienia kwestionariusza dla przedsiębiorstw powiązanych z producentem eksportującym (załącznik I do kwestionariusza). Strony te przetwarzały produkt objęty postępowaniem w celu jego odsprzedaży, w małych rolkach, niezależnym klientom. Komisja przyjęła ich wnioski o zwolnienie, ze względu na brak lub ograniczoną wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem przez te strony.
- (27) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego Komisja jest zobowiązana do uwzględnienia wszystkich transakcji wywozowych do Unii przy obliczaniu marginesu dumpingu. W celu uwzględnienia w obliczeniach dumpingu znacznej wielkości sprzedaży dokonywanej przez grupę Hansol na rzecz powiązanych przetwórców, których zwolniono z wypełniania kwestionariusza, Komisja rozszerzyła wyniki obliczenia dumpingu przez zastosowanie wag marginesów dumpingu obliczonych na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez Hansol Paper, Artone, Hansol Europe i Schades UK Ltd. W tym celu Komisja przypisała wagę od 15 do 25 % marginesowi dumpingu ustalonemu dla sprzedaży bezpośredniej i sprzedaży produktu objętego postępowaniem przez przedsiębiorstwa powiązane oraz wagę od 75 do 85 % marginesowi dumpingu ustalonemu dla sprzedaży powiązanym przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanym stronom ⁽¹⁶⁾.
- (28) Sąd i Trybunał Sprawiedliwości uznały, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 11 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono, że zastosowana waga była obciążona oczywistym błędem, ponieważ pominięto pewną ilość produktu objętego postępowaniem odsprzedaną przez Schades Nordic. Przy obliczaniu wagi zaniżono zatem wielkość bezpośredniej i pośredniej sprzedaży produktu objętego postępowaniem, a w konsekwencji pełny zakres dumpingu nie został odzwierciedlony w obliczeniach ⁽¹⁷⁾.
- (29) W świetle ustaleń sądów Unii podsumowanych w motywie 28 Komisja dokonała przeglądu obliczenia wagi. Zrobiła to przez dodanie do wielkości bezpośredniej i pośredniej sprzedaży produktu objętego postępowaniem, przyjętej do obliczeń, wielkości odsprzedaży dużych rolek przez Hansol za pośrednictwem Schades Nordic zgłoszonej przez Hansol podczas dochodzenia. W konsekwencji waga bezpośredniej i pośredniej sprzedaży produktu objętego postępowaniem przez Hansol w porównaniu z całkowitą sprzedażą tego produktu do Unii wzrosła o 0,7 punktu procentowego, podczas gdy waga sprzedaży tego produktu powiązanym przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanym stronom zmniejszyła się o ten sam odsetek.

3.1.3. Margines dumpingu

- (30) Komisja ponownie obliczyła margines dumpingu dla Hansol i zastąpiła konstruowaną wartość normalną jednego rodzaju produktu sprzedawanego przez Artone wartością normalną na podstawie ceny sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu uzyskanej przez Hansol Paper, jak wyjaśniono w motywie 24, oraz zmieniła wagi ustalonych marginesów dumpingu dla dwóch rodzajów sprzedaży, jak wyjaśniono w motywie 29.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2005 z dnia 16 listopada 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei (Dz.U. L 310 z 17.11.2016, s. 1), motywy 45 i 46.

⁽¹⁷⁾ Sprawa T-383/17, pkt 83 i 87–92 oraz sprawa C-260/20 P, pkt 63.

- (31) Na tej podstawie zmieniony ostateczny średni ważony margines dumpingu grupy Hansol, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, obniżono z 10,3 % do 10,2 %.

3.2. Margines podcięcia i analiza skutków

- (32) W spornym rozporządzeniu do obliczenia marginesu podcięcia dla Hansol zastosowano tę samą wagę, którą zastosowano z jednej strony do marginesów dumpingu dla sprzedaży bezpośredniej i pośredniej produktu objętego postępowaniem, a z drugiej strony dla sprzedaży powiązanym przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanym stronom.
- (33) Sądy Unii uznały, że błąd mający wpływ na obliczenie wagi sprzedaży miał również wpływ na obliczenie podcięcia cenowego i ocenę wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na produkty podobne przemysłu Unii ⁽¹⁸⁾.
- (34) Jeżeli chodzi o obliczenie podcięcia cenowego, Komisja wykonała wyrok Trybunału Sprawiedliwości i zastosowała zmienione wskaźniki ważenia, jak wyjaśniono w motywie 29, również do marginesów podcięcia – z jednej strony dla sprzedaży bezpośredniej i pośredniej produktu objętego postępowaniem, a z drugiej strony dla sprzedaży powiązanym przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanym stronom.
- (35) Wynikiem porównania, wyrażonym jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem, był średni ważony margines podcięcia cenowego wynoszący 9,3 %.
- (36) Margines podcięcia cenowego ustalony podczas dochodzenia prowadzącego do przyjęcia spornego rozporządzenia wynosił 9,4 %. W świetle znikomej różnicy między tym marginesem a zmienionym marginesem podcięcia Komisja stwierdziła, że zmiana ta nie uzasadnia ponownej oceny szkody ani analizy związku przyczynowego. Dlatego też potwierdziła ustalenia w tym zakresie podsumowane w sekcjach 4 i 5 rozporządzenia nakładającego środki tymczasowe ⁽¹⁹⁾ oraz w motywie 102 spornego rozporządzenia.

4. UJAWNIENIE

- (37) 14 listopada 2022 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o powyższych ustaleniach, w związku z którymi zamierzała przedstawić wniosek o ponowne nałożenie cła antydumpingowego na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei i produkowanych przez Hansol oraz dostosowanie cła rezydualnego na podstawie faktów zgromadzonych i przedstawionych w toku pierwotnego dochodzenia. Po ostatecznym ujawnieniu otrzymano uwagi od Hansol, ETPA i rządu Republiki Korei („rząd Korei”).
- (38) Rząd Korei wyraził obawy dotyczące sposobu, w jaki Komisja wykonała wyroki sądów Unii, ponieważ jego zdaniem w zmienionych obliczeniach dotyczących dumpingu nie skorygowano w pełni błędów wskazanych w tych wyrokach. Rząd Korei nie sprecyzował jednak, w jakim sensie Komisja popełniła błąd.
- (39) ETPA zdecydowanie poparło kierunek działania obrany przez Komisję.
- (40) W uwagach dotyczących ujawnienia przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło, że Komisja nie poprawiła błędu w odniesieniu do obliczenia wartości normalnej. Przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło także, że Komisja nie skorygowała błędu w zakresie ważenia, który został wskazany przez Sąd i potwierdzony przez Trybunał Sprawiedliwości.

4.1. Wartość normalna

- (41) Przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło, że zgadza się z faktem, iż Komisja wykonała wyroki sądów Unii, gdy wykorzystała do porównania z ceną eksportową Artone cenę sprzedaży krajowej Hansol Paper dla rodzaju produktu, który strona ta sprzedawała na rynku krajowym w reprezentatywnych ilościach i w zwykłym obrocie handlowym (zob. motywy 23 i 24). Przedsiębiorstwo Hansol nie zgodziło się jednak z faktem, że Komisja, jak wyjaśniono w motywie 25, nie uczyniła tego w odniesieniu do innego rodzaju produktu, którego przedsiębiorstwo Artone nie sprzedawało na rynku krajowym.

⁽¹⁸⁾ Sprawa T-383/17, pkt 211 i 212 oraz sprawa C-260/20 P, pkt 112.

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/2005.

- (42) Przedsiębiorstwo Hansol twierdziło, że Komisja powinna była jednak wykorzystać stosowane przez Hansol Paper ceny sprzedaży tego rodzaju produktu, zwanego dalej również „rodzajem produktu X” (rzeczywisty numer rodzaju produktu jest poufny). Przedsiębiorstwo to argumentowało, że Sąd orzekł, iż Komisja powinna „w pierwszej kolejności” wykorzystać ceny sprzedaży innych stron, jeżeli takie ceny są dostępne. W związku z tym twierdziło ono, że cała sprzedaż krajowa rodzaju produktu X dokonywana przez Hansol Paper przynosiła zysk, a zatem konstruowana wartość normalna tego rodzaju produktu dla Hansol Paper była równa wartości normalnej na podstawie cen sprzedaży. Ponieważ konstruowana wartość normalna była równa cenie sprzedaży, przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło, że Komisja ma obowiązek zastosować cenę sprzedaży Hansol Paper.
- (43) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Po pierwsze wyjaśniła, że Sąd potwierdził, iż zgodnie z art. 2 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego, w przypadku gdy sprzedaż produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie istnieje lub jest niewystarczająca, Komisja odstępuje od zasady stosowania cen sprzedaży w celu ustalenia wartości normalnej i opiera wartość normalną na cenach innych sprzedawców lub producentów lub, jeżeli nie są one dostępne, oblicza wartość normalną na podstawie kosztów produkcji. W pkt 150 wyroku w sprawie T-383/17 Sąd określił, że niewystarczająca sprzedaż obejmuje sytuację, w której sprzedaż produktu podobnego w państwie wywozu stanowi mniej niż 5 % wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Unii. Sąd potwierdził zatem, że w takim scenariuszu Komisja nie powinna stosować cen sprzedaży krajowej⁽²⁰⁾. W tym przypadku wielkość sprzedaży krajowej rodzaju produktu X przez Hansol Paper stanowiła mniej niż 1 % sprzedaży tego rodzaju produktu do Unii, czyli znacznie poniżej progu 5 %, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, a zatem Komisja skonstruowała wartość normalną tego rodzaju produktu. Przypomniano również, iż podczas dochodzenia przedsiębiorstwo Hansol nigdy nie twierdziło, że Komisja nie powinna była konstruować wartości normalnej tego rodzaju produktu dla Hansol Paper. Wobec braku innego współpracującego producenta, z uwagi na to, że Komisja skonstruowała wartość normalną rodzaju produktu X dla Hansol Paper, jak wyjaśniono powyżej, i w związku z tym nie była dostępna żadna alternatywna cena sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu, Komisja skonstruowała wartość normalną rodzaju produktu X dla Artone.
- (44) Po drugie, sam fakt, że konstruowana wartość normalna danego rodzaju produktu jest identyczna z jego ceną sprzedaży, nie powoduje, iż staje się ona wartością normalną na podstawie cen sprzedaży. Wartość normalna ustalona na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego jest konstruowaną wartością normalną. Dlatego też w celu obliczenia dumpingu nie można wykorzystać tej konstruowanej wartości normalnej do porównania z cenami eksportowymi innych stron, ponieważ w rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano takiej możliwości. Odrzucono zatem twierdzenie Hansol, że w wyrokach sądów Unii zobowiązano Komisję do wykorzystania ceny sprzedaży krajowej Hansol Paper w obliczeniu dumpingu Artone dla tego konkretnego rodzaju produktu.

4.2. Ważenie

- (45) Co więcej, przedsiębiorstwo Hansol twierdziło, że Komisja nie zrozumiała prawidłowo metody, którą powinna przyjąć w celu skorygowania błędu w zakresie ważenia. Powołało się ono na pkt 86 wyroku w sprawie T-383/17 oraz pkt 64 wyroku w sprawie C-260/20 P i twierdziło, że Komisja powinna była odzwierciedlić część sprzedaży Schades UK Ltd. bez przetworzenia w sprzedaży Hansol na rzecz innych powiązanych przedsiębiorstw handlowych, a nie po prostu dodać wielkość sprzedaży Schades Nordic bez przetworzenia do bezpośredniej i pośredniej sprzedaży Hansol na rzecz niezależnych klientów. Przedsiębiorstwo Hansol przedstawiło również argument, że gdyby Sąd uznał, iż Komisja skoryguje błąd w zakresie ważenia, jak wyjaśniono w motywie 29, to ze względu na ograniczony wpływ nie doszłyby do wniosku, że ten błąd w zakresie ważenia mógł mieć wpływ na obliczenie podcięcia cenowego i ocenę wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na produkty podobne przemysłu Unii.
- (46) Na wstępie twierdzenie przedsiębiorstwa Hansol sugeruje, że Komisja zastosowała kontrolę wyrywkową, tj. że zastosowała art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, gdy postanowiła wykorzystać dane Schades UK Ltd. w celu obliczenia marginesu dumpingu dla sprzedaży produktu objętego postępowaniem powiązaniem przetwórcom. Komisja zauważyła, że w pkt 63–69 wyroku w sprawie T-383/17 Sąd oddalił to samo twierdzenie. W istocie Komisja postanowiła obliczyć margines dumpingu dla sprzedaży Hansol na rzecz pozostałych trzech powiązanych przetwórców na podstawie danych dotyczących cen eksportowych pochodzących od Schades UK Ltd., ponieważ uznano, że przedsiębiorstwo to jest w stanie dostarczyć najdokładniejsze dane liczbowe dotyczące większości sprzedaży grupy Hansol na rzecz powiązanych przetwórców w Unii w celu późniejszej odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanym klientom⁽²¹⁾. Do celów obliczenia dumpingu grupy Hansol Komisja przyjęła stanowisko, że Schades UK Ltd. jest jedynym przetwórcą powiązaniem z grupą Hansol, który odsprzedawał produkt objęty postępowaniem niezależnym klientom. Sądy Unii uznały ten wniosek za nieprawidłowy w świetle dowodów dostępnych w aktach sprawy dotyczących Schades Nordic.

⁽²⁰⁾ Sprawa T-383/17, pkt 150 i 152.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/763, motyw 32.

- (47) Komisja zauważyła, że w pierwotnym dochodzeniu przedsiębiorstwo Hansol poinformowało Komisję, iż przedsiębiorstwo Schades Nordic odsprzedało niezależnym klientom [170–190] ton bez przetworzenia. Przedsiębiorstwo Hansol poinformowało także, że dwóch pozostałych powiązanych przetwórców, których objęto zwolnieniem, Heipa i R+S, nie wykazało odsprzedaży bez przetworzenia ⁽²²⁾. Przedsiębiorstwo Hansol nie przedstawiło żadnych dowodów na sprzedaż dużych rolek przez Heipa lub R+S. Dlatego też twierdzenie przedsiębiorstwa Hansol było bezpośrednio sprzeczne z informacjami, które przedstawiło podczas dochodzenia.
- (48) W wyroku w sprawie C-260/20 P Trybunał Sprawiedliwości wyraźnie stwierdził, że Komisja nie może wykluczyć informacji udostępnionych przez zainteresowane strony tylko na tej podstawie, że zostały one przekazane poza odpowiedzią na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym ceł antydumpingowych ⁽²³⁾. Komisja, po wznowieniu dochodzenia, zastosowała się do tego ustalenia, ponieważ uwzględniła w dochodzeniu dostarczone przez Hansol informacje dotyczące odsprzedaży dużych rolek przez Schades Nordic, Heipa i R+S. Ponieważ przedsiębiorstwo Hansol poinformowało, że przedsiębiorstwa Heipa i R+S nie odsprzedają produktu objętego postępowaniem, nie było potrzeby wprowadzania korekty w odniesieniu do wielkości ustalonych dla tych stron.
- (49) Ponadto przedsiębiorstwo Hansol oparło swoje twierdzenie, że Komisja powinna zastosować część sprzedaży Schades UK Ltd. bez przetworzenia do trzech innych powiązanych przedsiębiorstw handlowych przedsiębiorstwa Hansol, w szczególności na treści pkt 86 wyroku w sprawie T-383/17, który brzmi: „[...] należy zauważyć, że Komisja postanowiła wykorzystać dane Schades (UK Ltd.) w celu obliczenia marginesu dumpingu w odniesieniu do sprzedaży dokonanej przez wnioskodawcę na rzecz trzech innych powiązanych przetwórców [...]”. W tym zakresie powyższe przedsiębiorstwo powołało się również na następujące stwierdzenie Trybunału Sprawiedliwości zawarte w pkt 64 wyroku w sprawie C-260/20 P: „Jak [...] wynika z pkt 85 i 86 zaskarżonego wyroku, Komisja postanowiła wykorzystać dane spółki Schades (UK Ltd.) do obliczenia marginesu dumpingu dla sprzedaży dokonywanej przez spółkę Hansol na rzecz pozostałych trzech powiązanych przetwórców [...]. Biorąc pod uwagę fakt, że Komisja wiedziała, iż spółka Schades (Nordic) odsprzedała pewne ilości rozpatrywanego produktu klientom niezależnym bez przetworzenia, Sąd uznał, że powinna ona być odzwierciedlić tę sytuację na poziomie sprzedaży rozpatrywanych produktów innym powiązanym przetwórcom [...]”.
- (50) Komisja uznała, że przedsiębiorstwo Hansol błędnie zrozumiło stwierdzenia sądów Unii. W rzeczywistości dane Schades UK Ltd. wykorzystano do obliczenia marginesu dumpingu dla sprzedaży przedsiębiorstwa Hansol na rzecz trzech pozostałych powiązanych przetwórców, ponieważ margines dumpingu ustalony dla sprzedaży przez Schades UK Ltd. dużych rolek przetworzonych na małe rolki zastosowano do odpowiednich ilości produktów pochodzenia koreańskiego przeznaczonych do przetworzenia sprzedanych trzem pozostałym powiązanym przetwórcom. W pkt 64 Trybunał Sprawiedliwości zauważył jednak, że reprezentatywny charakter danych Schades UK Ltd. „w żaden sposób nie wyklucza bowiem, że obliczenia oparte na tych danych są błędne z uwagi na nieuwzględnienie wszystkich istotnych w tym względzie danych”. Innymi słowy, Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że wykorzystanie danych Schades UK Ltd. jako reprezentatywnych dla sprzedaży przedsiębiorstwa Hansol na rzecz pozostałych powiązanych przetwórców nie oznacza, że Komisja może pominąć dowody znajdujące się w aktach sprawy dotyczące sprzedaży dużych rolek niezależnym klientom, zgłoszone przez Schades Nordic. Nie wymagał od Komisji odzwierciedlenia ani uwzględnienia tej samej części sprzedaży Schades Ltd. bez przetworzenia w sprzedaży przedsiębiorstwa Hansol na rzecz innych powiązanych przedsiębiorstw handlowych. Byłoby to sprzeczne z rzeczywistymi dowodami znajdującymi się w aktach sprawy, których przedsiębiorstwo Hansol nie zakwestionowało. Przez ponowne otwarcie dochodzenia, inaczej niż miało to miejsce poprzednio, Komisja w pełni uwzględniła ilości dużych rolek sprzedanych powiązanym przetwórcom Hansol w Unii, którzy odsprzedawali duże rolki bez przetworzenia.
- (51) W odniesieniu do 170–190 ton odsprzedaży produktu objętego postępowaniem niezależnym klientom przez Schades Nordic Sąd i Trybunał Sprawiedliwości stwierdziły błąd, ponieważ Komisja nie uwzględniła tych odsprzedaży, które przedsiębiorstwo Hansol zgłosiło w ramach procedury w inny sposób niż za pośrednictwem odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Zostało to skorygowane, jak wyjaśniono w motywie 29, przez dodanie do wielkości bezpośredniej i pośredniej sprzedaży produktu objętego postępowaniem wspomnianej wielkości odsprzedaży dużych rolek przez Hansol za pośrednictwem Schades Nordic zgłoszonej przez Hansol podczas dochodzenia. Nie było potrzeby dokonywania dalszych dostosowań, ponieważ przedsiębiorstwo Hansol poinformowało, że przetwórcy Heipa i R+S nie dokonywali odsprzedaży produktu objętego postępowaniem niezależnym klientom.

⁽²²⁾ Wiadomość e-mail od Hansol przekazana 19 lutego 2016 r., numer Sherlock t16.002026.

⁽²³⁾ Sprawa C-260/20 P, pkt 50–53.

- (52) Co więcej, Komisja odrzuciła stwierdzenie, że fakt, iż korekta dokonana przez Komisję ma niewielki wpływ jedynie na margines podcięcia cenowego oraz nie ma wpływu na analizę szkody i związku przyczynowego, miałby świadczyć o tym, że Komisja źle zrozumiała wyroki sądów Unii. W wyroku Sądu stwierdzono, że „nie można było wykluczyć”, że błąd Komisji *mógł mieć* wpływ, a nie że miał wpływ na analizę szkody i związku przyczynowego ⁽²⁴⁾. Podobnie Trybunał Sprawiedliwości zauważył w pkt 62: „Fakt, że w świetle tych danych było co najmniej możliwe, że Komisja przypisała zbyt dużą wagę sprzedaży powiązanim przetwórcom w celu przetworzenia na małe rolki, zwiększając w ten sposób rzeczywisty dumping stosowany przez spółkę Hansol, był wystarczający, aby zakwestionować wiarygodność i obiektywny charakter dokonanej przez Komisję oceny dumpingu stosowanego przez spółkę Hansol”. Dlatego fakt, że korekta wagi miała niewielki wpływ na skorygowane podcięcie cenowe, nie świadczy o niczym innym, jak o tym, że błąd wskazany przez Sąd nie miał znaczenia. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5. POZIOM ŚRODKÓW

- (53) Wskazany przez Sąd i podtrzymany przez Trybunał Sprawiedliwości błąd dotyczący ważenia sprzedaży miał również wpływ na obliczenie marginesu szkody. Komisja wykonała wyroki sądów Unii i zastosowała zmienione wskaźniki ważenia, jak wyjaśniono w motywie 29, również do marginesów szkody – z jednej strony dla sprzedaży bezpośredniej i pośredniej produktu objętego postępowaniem, a z drugiej strony dla sprzedaży powiązanim przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanim stronom.
- (54) W wyniku porównania margines szkody dla Hansol wyniósł 36,9 %, podczas gdy margines szkody ustalony w toku dochodzenia prowadzącego do przyjęcia spornego rozporządzenia wynosił 37 % ⁽²⁵⁾. Mając na uwadze, że ponownie ustalony margines dumpingu jest niższy od marginesu szkody, zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami stawkę cła antydumpingowego należy ustalić na poziomie ustalonego dumpingu. W związku z tym ponownie nałożona stawka cła antydumpingowego dla Hansol wynosi 10,2 %.
- (55) Komisja przypomniała, że cło antydumpingowe nałożono jako stałą kwotę w EUR/t netto. Zmieniona stawka cła ostatecznego w wysokości 10,2 % stanowi stałą stawkę celną w wysokości 103,16 EUR za tonę netto.
- (56) Komisja przypomniała również, że poziom współpracy w tym przypadku był wysoki, ponieważ przywóz przedsiębiorstwa Hansol stanowił całość wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym rezydualne cło antydumpingowe ustalono na poziomie przedsiębiorstwa współpracującego. W związku z tym stawkę rezydualnego cła ostatecznego, mającą zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, zmieniono na stałą stawkę cła wynoszącą 103,16 EUR za tonę netto.
- (57) Zmieniony poziom cła antydumpingowego ma zastosowanie bez jakichkolwiek ograniczeń czasowych od momentu wejścia w życie spornego rozporządzenia (tj. od dnia 4 maja 2017 r.). Organy celne otrzymały instrukcje pobrania odpowiedniej kwoty w przypadku przywozu w odniesieniu do produktów Hansol i dokonania zwrotu wszelkich nadmiernych kwot pobranych do tej pory zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa celnego.
- (58) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁶⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.

⁽²⁴⁾ Sprawa T-383/17, pkt 212.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/763, motyw 126.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

6. WNIOSEK

- (59) W związku z powyższym Komisja uznała za stosowne ponowne nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego o wadze 65 g/m² lub mniejszej; w rolkach o szerokości co najmniej 20 cm, o wadze rolki (wraz z papierem) wynoszącej co najmniej 50 kg i średnicy rolki (wraz z papierem) wynoszącej co najmniej 40 cm („duże rolki”); z powłoką bazową lub bez niej z jednej lub z obu stron; powleczonego termoczułą substancją po jednej lub obu stronach oraz z warstwą zewnętrzną lub bez niej, obecnie objętego kodami CN ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 oraz ex 4823 90 85 (kody TARIC: 4809 90 00 10, 4811 90 00 10, 4816 90 00 10, 4823 90 85 20), pochodzącego z Republiki Korei, objętego stałą stawką celną w wysokości 103,16 EUR za tonę.
- (60) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego o wadze 65 g/m² lub mniejszej, w rolkach o szerokości co najmniej 20 cm, o wadze rolki (wraz z papierem) wynoszącej co najmniej 50 kg i średnicy rolki (wraz z papierem) wynoszącej co najmniej 40 cm („duże rolki”); z powłoką bazową lub bez niej z jednej lub z obu stron; powleczonego termoczułą substancją po jednej lub obu stronach oraz z warstwą zewnętrzną lub bez niej, obecnie objętego kodami CN ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 oraz ex 4823 90 85 (kody TARIC: 4809 90 00 10, 4811 90 00 10, 4816 90 00 10, 4823 90 85 20), pochodzącego z Republiki Korei, od 4 maja 2017 r.
2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego mającą zastosowanie do produktu opisanego w ust. 1 ustala się na stałą kwotę wynoszącą 103,16 EUR za tonę netto.
3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Wszelkie ostateczne cło antydumpingowe w odniesieniu do produktów Hansol uiszczane na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/763 w stopniu przekraczającym ostateczne cło antydumpingowe określone w art. 1 podlega zwrotowi lub umorzeniu.
2. Wnioski o zwrot lub umorzenie składa się do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego. Wszelkie kwoty zwrotu dokonane po wydaniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P Hansol Paper podlegają odzyskaniu przez organy, które dokonały danego zwrotu, do poziomu określonego w art. 1 ust. 2.

Artykuł 3

Ostateczne cło antydumpingowe nałożone w art. 1 podlega poborowi również w przypadku przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/1041 w sprawie poddania rejestracji przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei w następstwie wznowienia dochodzenia w celu wykonania wyroku Sądu z dnia 2 kwietnia 2020 r. w sprawie T-383/17, podtrzymanego przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P, w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/763.

Artykuł 4

Organom celnym poleca się zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/1041, które niniejszym traci moc.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
